



SEKRETARIAT
Biuro Prac Senackich
Warszawa, 18 stycznia 2013 r.
nr. 621 podpis

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI
DPrC III 071-21/12

BM-1-071-1174/12/13

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 21.01.2013 r.

nr. 343 podpis M. Pić

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Sandy Pić Marszałek

W nawiązaniu do pisma Nr BPS-043-23-906/12 z dnia 19 grudnia 2012 r., dotyczącego oświadczenia złożonego przez pana senatora Andrzeja Grzyba podczas 23. posiedzenia Senatu RP w dniu 13 grudnia 2012 r., uprzejmie przedstawiam następujące stanowisko.

W oświadczeniu podniesiona została kwestia wątpliwości interpretacyjnych, powstałych na gruncie art. 249 § 1 Kodeksu spółek handlowych, w zakresie przesłanek skargi o uchylenie uchwały wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, w szczególności co do ewentualnego wymogu ich kumulatywnego spełnienia. Mając powyższe na uwadze, pan senator formułuje postulat ujednolicenia i uproszczenia przepisów w tym zakresie.

Art. 249 § 1 KSH umożliwia zaskarżenie - w drodze wytoczonego przeciwko spółce powództwa o uchylenie - uchwały wspólników sprzecznej z umową spółki bądź dobrymi obyczajami i godzącej w interesy spółki lub mającej na celu pokrzywdzenie wspólnika.

Konstrukcja przepisu (użycie przez ustawodawcę spójnika „i”) prowadzi do wniosku, że przesłanki uchylenia uchwały wspólników należy rozpatrywać w dwóch płaszczyznach: uchwał powziętych z naruszeniem postanowień umowy spółki lub sprzecznych z dobrymi obyczajami i jednocześnie godzących w interesy spółki lub mających na celu pokrzywdzenie wspólnika. Ustawa wymaga zatem

kumulatywnego spełnienia co najmniej po jednej przesłance wymienionej przed i po spójniku „i”.

Taką wykładnię przepisu potwierdza orzecznictwo Sądu Najwyższego, który przyjmuje (wyrok SN z 16.03.2009 r., II CSK 522/08, wyrok SN z 10.07.2009 r., II CSK 91/09), że ustawa sprzeczna z umową spółki bądź dobrymi obyczajami może być uchylona tylko w sytuacji, gdy zachodzi ponadto jedna z dwóch wymienionych w art. 249 § 1 KSH okoliczności, a mianowicie uchwała godzi w interesy spółki lub ma na celu pokrzywdzenie wspólnika.

Pogląd taki przyjmuje też zdecydowana większość doktryny (A. Kidyba. *Kodeks spółek handlowych. Komentarz*, t. I, wyd. 8, s. 1112 i n.; A. Szajkowski, M. Tarska [w:] S. Sołtysiński, A. Szajkowski, A. Szumański, A. Szwaja, *Komentarz KSH*, wyd. 2, s. 703-704; W. Popiołek [w:] J. Strzępka, *Komentarz*, s. 1013-1014; R. Pabis, *Spółka z o.o., Komentarz*, wyd. 3, s. 461; P. Grzesiok, *Zaskarżanie uchwał (...)*, Pr. Sp. 2002, Nr 5, s. 2.), co - w mojej ocenie - stanowi potwierdzenie stabilnego stanu prawnego w zakresie podniesionej problematyki.

Pogląd mniejszościowy, w myśl którego przepis art. 249 § 1 KSH daje podstawę do zaskarżania uchwały, gdy jest ona jedynie sprzeczna z umową spółki bez potrzeby wykazywania dalszych okoliczności, a więc godzenia w interesy spółki lub zamiaru pokrzywdzenia wspólnika, jest niezgodny nie tylko z wykładnią językową, ale i funkcjonalną tego przepisu.

Ponadto uznanie, że sprzeczność uchwały z umową spółki stanowi wystarczającą podstawę do jej uchylenia, stanowiłoby sankcję nadmiernie surową, zwłaszcza w sytuacji, gdy uchwała nie godziłaby ani w interesy wspólnika, ani samej spółki. Co więcej, byłaby to sankcja bardziej surowa niż w przypadku naruszenia ustawy, gdzie na gruncie art. 252 KSH, jako podstawę stwierdzenia nieważności uchwały, przyjmuje się wymóg wpływu naruszenia prawa na wynik lub treść uchwały (wyrok SN z 08.12.1998 r., I CKN 243/98; wyrok SN z 26.03.2009 r., I CSK 253/08).

Mając powyższe na uwadze, a także wzgląd na stabilność prawa należy uznać, że brak jest dostatecznych argumentów, które uzasadniałyby potrzebę ingerencji legislacyjnej w materię kodeksową w omawianym przypadku.

2
poważniem
z upoważnienia
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI
Wojciech Węgrzyn
PODSEKRETARZ STANU